ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΩ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΑΥΤΟΝ"

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Κάτι τὸ ἔκτακτον καὶ σοβαρὸν συνέβαινεν εἰς τὴν Κόρινθον τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς. Ἀσθένειαι πολλαὶ ἐταλαιπώρουν τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου, ἀλλὰ καὶ θάνατοι συχνοὶ ἐσημειώνοντο μεταξὺ αὐτῶν. Ποῦ ἀπέδιδαν οἱ Χριστιανοὶ τὰς πολλὰς ἀσθενείας καὶ τὴν αὔξησιν τῶν θανάτων, δὲν γνωρίζομεν. Ἀλλ' ὁ ἀπόστολος Παῦλος, φωτιζόμενος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἔβλεπεν ὅτι αἱ ἀνεξήγητοι ἐκεῖναι ἀσθένειαι καὶ ἡ μεγαλυτέρα τοῦ συνήθους θνησιμότης, δὲν ὀφείλετο ἁπλῶς εἰς αἴτια φυσικά. Τὰ αἴτια ἦσαν πνευματικά. Ἐπὶ πλέον οἱ Κορίνθιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπὶ πλέον ὄχι εἰς μικρὰ καὶ ἀνάξια λόγου πράγματα, ἀλλ' εἰς μεγάλα καὶ σοβαρά. Ἡ αἰτία τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν θανάτων ὠφείλετο εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ πρέποντος σεβασμοῦ, πρὸς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου. Δὲν ἐπρόσεχαν τὴν συμπεριφοράν των. Δὲν ἐκαλλιέργουν ὅσον ἔπρεπε πνευματικῶς τὸν ἑαυτόν των. Χωρὶς συναίσθησιν, χωρὶς μετάνοιαν καὶ συντριβὴν ἐπλησίαζαν εἰς τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς καὶ ἐκοινώνουν ἀναξίως. Αὐτὸ ἦτο ἡ αἰτία τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν καὶ θανάτων. Καὶ ὁ φλογερὸς Ἀπόστολος δὲν διστάζει νὰ τοὺς τὸ εἴπῃ. Ἐπειδή, τοὺς γράφει, ἀναξίως κοινωνεῖτε, «διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται (ἀποθνήσκουν) ἱκανοί».

Τί λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ; Ἡ πατρικὴ καρδία τοῦ Ἀποστόλου λυπεῖται διὰ τὰς θλιβερὰς συνεπείας τῆς ἀπροσεξίας τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Θέλει μὲ κάθε τρόπον νὰ βοηθήσῃ τοὺς Χριστιανούς, διὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν αἰτίαν, ποὺ φέρνει τόσον δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Καὶ μὲ τὸ κῦρος λοιπὸν τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος, τοὺς κάμνει τὰς καταλλήλους ὑποδείξεις. «Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω». Κάθε φορὰν ποὺ πράκειται νὰ προσεγγίσῃ ὁ πιστὸς εἰς τὴν οὐρανίαν τράπεζαν, διὰ νὰ μετάσχῃ τοῦ μυστικοῦ δείπνου, ἂς ἐξετάζῃ μὲ προσοχὴν τὸν ἑαυτόν του καί, ἀφοῦ προετοιμασθῇ καταλλήλως, τότε ἂς μετέχῃ τῆς θείας Κοινωνίας.

«Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτόν». Ἐάν, προκειμένου νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐνώπιον ἑνὸς βασιλέως ἢ μεγάλου ἀξιωματούχου, προσπαθῇ νὰ ἐνδυθῇ μὲ τὴν καλυτέραν του στολὴν καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον καθαρὸς καὶ εὐπρεπής, πόσον μᾶλλον πρέπει νὰ γίνεται αὐτὸ προκειμένου νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ δεχθῇ ἐντὸς του διὰ τῆς θείας κοινωνίας τὸν ἀναμάρτητον, τὸν ἅγιον τῶν ἁγίων, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν;

Καὶ νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ὑπάρχουν Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι, εἴτε ἀπὸ ἄγνοιαν, εἴτε ἀπὸ ἀδιαφορίαν, προσέρχονται εἰς τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἔχουν πλύνει τὴν ψυχήν των εἰς τὸ λουτρὸν τῆς μετανοίας, χωρὶς νὰ ἔχουν λάβει τὴν ἄφεσιν! Καὶ ἐνῶ ἡ συνείδησις φωνάζει καὶ διαμαρτύρεται διὰ τὰς παραβάσεις τῶν θείων ἐντολῶν, αὐτοὶ τολμοῦν καὶ ἀνοίγουν τὸ στόμα, διὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν. Ἄλλοι ἔχουν τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀντιπάθειαν εἰς τὴν ψυχὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ των. Οὔτε ζητοῦν συγχώρησιν ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἠδίκησαν, οὔτε παρέχουν τὴν συγχώρησιν εἰς ἐκείνους, ποὺ τοὺς τὴν ζητοῦν. Καὶ ἐν τούτοις, πηγαίνουν διὰ νὰ κοινωνήσουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ ἄλλοι πάλιν, μὲ φρόνημα φαρισαϊκὸν ὅτι τάχα αὐτοὶ εἶναι δίκαιοι καὶ ἅγιοι, καθ' ὃν χρόνον εἶναι βυθισμένοι εἰς πλῆθος ἁμαρτιῶν, προσέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν θείαν κοινωνίαν.

Πῶς εἶναι δυνατὸν μὲ τὴν ψυχὴν βεβαρυμένην ἀπὸ πλήθη ἁμαρτιῶν νὰ κοινωνήσῃ ὁ πιστός, ἀξίως τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου; Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μὲ πόνον ψυχῆς τὸ λέγει: «ὁ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει». Τρώγει καὶ πίνει κατάκριμα καὶ καταδίκην. Διότι, χωρὶς προηγουμένως νὰ καθαρίσῃ τὴν ψυχήν του ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, τολμᾷ νὰ προσέλθῃ εἰς θείαν μετάληψιν.

«Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτόν».

Ἀλλὰ καὶ σύ, ἀδελφέ μου, ὁ ὁποῖος ἐξομολογεῖσαι καὶ ἔχεις ἴσως τὴν ἄδειαν τοῦ πνευματικοῦ σου νὰ προσέρχεσαι συχνότερον εἰς τὸ ζωοπάροχον μυστήριον, ἔχεις καθῆκον, πρωτοῦ νὰ κοινωνήσῃς, νὰ ἐξετάσῃς τὸν ἑαυτόν σου· νὰ ἐρευνήσῃς τὴν συνείδησίν σου καὶ νὰ καταφύγῃς εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ζητῶν μὲ ταπεινωσίν τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τὸν παντοκτίρμονα Θεόν. Ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ συνείδησις σοῦ ὑποδεικνύει κάποιαν ἔνοχὴν βαρυτέραν, βάδισε μᾶλλον πρὸς τὸν πνευματικόν, διὰ νὰ λάβῃς πρῶτον ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν ἄφεσιν καὶ ἔπειτα νὰ προσέλθῃς εἰς τὴν θείαν κοινωνίαν. Διατί εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ἁμαρτιῶν μας νὰ προσθέτωμεν καὶ τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸ ἁγιώτατον μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας;

Ἅγιε τῶν ἁγίων, καρδιογνῶστα Κύριε, «ὁ ἑτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς συναισθανόμενοι τὴν ἁμαρτωλότητά μας καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ κοινωνοῦμεν ἀξίως τὸ πανάγιον Σῶμα σου καὶ τὸ τίμιον Αἷμα σου, σὲ ἱκετεύομεν ἐν ταπεινώσει ψυχῆς νὰ φωτίζῃς τὴν συνείδησίν μας, διὰ νὰ ἀντιλαμβανώμεθα εἰς τὶ πταίομεν, ὥστε νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὸ ἔλεός σου καὶ νὰ λαμβάνωμεν τὴν ἄφεσιν. Καὶ τότε μὲ καθαρὰν τὴν καρδίαν νὰ πλησιάζωμεν εἰς τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς καὶ νὰ σὲ ὑποδεχώμεθα διὰ τῆς θείας μεταλήψεως, κοινωνοῦντες τὸ ἄχραντον Σῶμα σου καὶ τὸ τίμιον Αἷμα σου, «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον». Ἀμήν.

Χ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ
ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
Η ΔΙΚΗ
ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ
"Ενα κείμενο ραδιουργιῶν, συκοφαντιῶν καὶ πολιτικῶν παρασκηνίων μὲ σκοπὸ τὴν ἐπὶ προδοσίᾳ καταδίκην τοῦ Καραϊσκάκη εἰς ἰσόβιον ἐκτόπισιν. Σελίδες 300.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

«Ἔγκρισις ρυμοτομικοῦ διαγράμματος ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως ἀρκτικῆς καὶ βορειοανατολικῆς πλευρᾶς».

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 556)1961 ἀποφάσεώς του, ἐνέκρινεν τὸ ρυμοτομικὸν διάγραμμα ἐπεκτάσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως, τῆς ἀρκτικῆς καὶ βορειαναστολικῆς πλευρᾶς (Μέση καὶ Ἔξω Ἀγυιά, Ζαβλάνι, Γούβα, Τέρμα Καρόλου).

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως προσέλθωσιν καὶ λάβωσιν γνῶσιν τούτου, ἐν τῇ αἰθούσῃ διαλέξεων τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, ἀπὸ 15.11 1961 μέχρι 6.12.61, καὶ κατὰ τὰς ὥρας 10—12 π. μ., καὶ ὑποβάλωσιν τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Τυχὸν ὑποβληθέντα ὑπομνήματα ἢ παλαιότερον ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις, οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχουσιν.

Ἐν Πάτραις τῇ 11—11—61

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
Ν. Α. ΒΕΤΣΟΣ

Τὸ ΙΑΤΡΕΙΟΝ τοῦ ἰατροῦ κ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ
Ἐπιμελητοῦ παθολογικῆς κλινικῆς Γεν. Νοσοκομείου Πατρῶν.
Ἀριστούχου ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκπαιδευθέντος εἰς τὴν Β. Παθολογικὴν Κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου, ἐν Γερμανίᾳ δι' ὑποτροφίας.
Μετεφέρθη Ἁγίου Νικολάου 80
Τηλέφωνον 21-81 — ΠΑΤΡΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ"

ΑΙ ΧΟΡΩΔΙ !

Κύριε Διευθυντά,

Θὰ σᾶς εἶναι ἀσφαλῶς γνωστὸν ὅτι ἀπὸ ὀλίγων μηνῶν ἢ καθ' ὅλα ἄψογος ἐκκλησιαστικὴ τετράφωνος τοῦ Ι. Ν. Παντανάσσης ἔπαυσε νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς.

Δὲν γνωρίζω ποῖοι λόγοι συνετέλεσαν εἰς τὴν κατάργησίν της, θὰ ἐπιθυμοῦσα ὅμως νὰ παρακαλέσω—μέσῳ ὑμῶν— τοὺς ἁρμοδίους καὶ ἐν προκειμένῳ τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον νὰ δώσῃ μίαν ἐξήγησιν εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἤθελα νὰ σημειώσω ὅτι πλεῖστοι τῶν ἐνοριτῶν εἰς τὰς κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ ὑποφαινομένου συζητήσεις ἐξέφρασαν τὴν λύπην καὶ τὴν πικρίαν τους διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς τετραφώνου ἡ ὁποία μὲ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων προσέδιδεν ἰδιαιτέραν αἴγλην καὶ λαμπρότητα εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ Ναὸν ὅμοιος τοῦ ὁποίου— ὡς λέγεται— δὲν ὑπάρχει εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ τὴν καλωσύνην ποὺ εἴχατε νὰ καταχωρήσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν μου, παρακαλῶ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΣΑΣ

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως:

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ὅτι πολλὰ ἐπετελέσατε εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητος καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται πλέον εἰς τὸ μεταβατικὸν στάδιον ἀπὸ τὴν ὑποανάπτυξιν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ πρὸς ἀνώτερον βιωτικὸν ἐπίπεδον.

Ἤδη, νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ συγκεντρώσετε τὴν προσοχήν σας διὰ τὴν ἐπίλυσιν δύο σοβαρῶν προβλημάτων διὰ τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν ἐσαεὶ οἱ ἀγρόται καὶ οἱ ἐργάται.

Πρόκειται περὶ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ δὴ περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν. Γνωρίζομεν ὅτι τὸ κράτος χορηγεῖ λιπάσματα, πιστώσεις, δάνεια καὶ τόσα ἄλλα, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ὅταν τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα τῶν ὁποίων μάλιστα ἡ παραγωγὴ αὐξάνει συνεχῶς, ὅταν φθάνουν εἰς τὴν κατανάλωσιν προκαλοῦν εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἀληθῆ καταστροφήν, λόγῳ τῶν ἐπιτυγχανομένων πολὺ χαμηλῶν τιμῶν, κάτω οἱουδήποτε λογικοῦ ἐπιπέδου. Αἱ αἰτίαι εἶναι πολλαί. Κοὶ μεταξὺ αὐτῶν σπουδαιότεραι οἱ γνωστοὶ μεσάζοντες καὶ πρὸ παντὸς ὁ ἀκατανόητος συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἰδίων τῶν παραγωγῶν εἰς τὰς περιφήμους λαϊκὰς ἀγοράς, δοθέντος ὅτι ὅλοι οἱ παραγωγοὶ προσπαθοῦν ποῖος θὰ πωλήσῃ ἐνωρίτερον τὴν παραγωγήν του διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι του.

Καθίσταται οὕτω φανερόν, ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ σύστασις ἐπιτροπῶν εἰς κάθε ἐπαρχίαν ἀπὸ εἰδικοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι θὰ καθορίζουν τὰς τιμὰς καὶ θὰ ἐπιβλέπουν καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των εἰς τὰς λαϊκὰς ἀγορὰς καὶ ἀλλαχοῦ.

Μόνον ἔτσι εἶναι δυνατὸν νὰ προστατευθοῦν οἱ ἀνοργάνωτοι ἀγρόται. Ἐπαναλαμβάνω: Τὸ θέμα εἶναι σοβαρὸν καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ τὸ ἐπιλύσῃ θὰ ἀποθῇ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀγροτικῆς τάξεως.

Μετὰ σεβασμοῦ

ΘΕΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀγρότης—Ὀβρυᾶ Πατρῶν

ΕΥΛΟΓΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μας ὑποβάλλομεν ὑμῖν θερμὴν παράκλησιν ὅπως λάβητε ἐνεργὸν μέρος παρὰ τὸ πλευρόν μας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ εὐλόγου αἰτήματος, τὸ ὁποῖον ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, προκειμένου νὰ ἐπιτύχωμεν ματαίωσιν ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, τέως ὑπουργοῦ Παιδείας ἀφορώσης ἐπέκτασιν τῆς ἐπταετοῦς γυμνασιακῆς φοιτήσεως μέχρι τῆς τετάρτης τάξεως ἑξαταξίων νυκτερινῶν Γυμνασίων εἰς ἣν μαθητεύομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον.

Τὸ μέτρον τοῦτο, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἰδικήν μας τάξιν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κρίνεται ὡς ἄκρως ἄδικον καὶ ἀδικαιολόγητον, καθότι πρὸ τετραετίας, ὅτε ἐμαθητεύσαμεν, δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται ἀποφάσεις, ἀσφαλῶς δὲ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν δὲν θὰ ἠκολούθουν τὴν γυμνασιακὴν σπουδήν ἐὰν ἐγνώριζον ὅτι ἀπαιτεῖται χρόνος ἑπτὰ ἐτῶν. Τώρα ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τὰ σχέδιά μας ἀνατρέπονται διότι ἕνα καὶ μόνον ἔτος εἶναι ἱκανὸν νὰ παίξῃ ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν ἄρδην καταβαράθρωσιν τῆς σταδιοδρομίας μας καὶ τὴν μὴ ἀποκατάστασίν μας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Εὐελπιστοῦμεν εἰς τὴν θερμὴν καὶ εἰλικρινῆ συμπαράστασίν σας ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος.

Μετὰ τιμῆς

Οἱ μαθηταὶ τετάρτης τάξεως ἑξαταξίου νυκτερινοῦ Γυμνασίου Πατρῶν

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Κύριε Διευθυντά

Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι εἰς τὴν Λιτανείαν τοῦ Πολιούχου μας ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ θὰ πρέπει νὰ προσκαλέσῃ καὶ τὴν Δημοτικὴν Μουσικὴν Ἀθηνῶν, τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Κερκύρας καὶ τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Ἄρτης, τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ συμπολίτης μας μαέστρος κ. Κ. Βαφειάδης.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω καὶ τὰ κάτωθι:

1) Ἡ Δημοτική μας Μουσικὴ θὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὰς ἰδίας στολάς.

2) Δὲν νομίζουν οἱ ἁρμόδιοι, ὅτι ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ μας θὰ πρέπει νὰ παιανίσῃ κατὰ τὴν Λιτανείαν καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ὡς καὶ παλαιότερον;

3) Διατὶ εἰς τὰς συναυλίας τῶν πλατειῶν δὲν παιανίζωνται πρὸ καὶ μετά, τὰ καθιερωμένα ἐμβατήρια.

4) Διατὶ παραλείπεται νὰ φιλοδωροῦνται τὰ παιδιὰ ἔστω καὶ μὲ ἕνα γλυκὸ κάπου, κάπου;

Τακτικὸς ἀναγνώστης σας
Α. Α.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐκ μέρους τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Πατρῶν ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν εἰς ἀπάντησιν σχολίου τοῦ «Ἐθν. Κήρυκος».

Κύριε Συντάκτα,

Ἡμεῖς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἀναγνωρίζει διὰ τῶν ἄρθρων 1. 2 τοῦ Συντάγματος αὐτοῦ ὡς ἐπίσημον θρησκείαν τοῦ Κράτους τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν Θρησκείαν, γνωρίζοντες δὲ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ 90% εἶναι, ἔστω καὶ κατ' ὄνομα, Ὀρθόδοξος Χριστιανικὸς Λαός, ἐζητήσαμεν διὰ τοῦ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον ὑπομνήματός μας νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν προκειμένῳ ὁ θεῖος Νόμος, ὅστις εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ πάντα Ὀρθόδοξον Χριστιανόν.

Ὑμεῖς συμφωνεῖτε μὲν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ σημείου τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τὰς ταινίας τῶν σιγαρέττων καὶ τοὺς τραχύλους τῶν κυνῶν, διαφωνεῖτε δυστυχῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ψηφοδελτίων, προβάλλοντες μάλιστα ἀστηρίκτους καὶ παιδαριώδεις δικαιολογίας. Τί καὶ ἐὰν χρησιμοποιῆται κακῶς καὶ ὡς σημεῖον τῆς ἀριθμητικῆς ὁ Τίμιος Σταυρός; Καὶ ποίαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερότης τῆς ψήφου μὲ τὴν καταπάτησιν καὶ περιύβρισιν ποὺ ὑφίσταται ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρός; Ἐφόσον τὰ ψηφοδέλτια θὰ καταλήξουν εἰς τὸ νὰ ποδοπατοῦνται, εἰς τὰ ἀπορρίμματα καὶ τοὺς ἀκαθάρτους κοινοχρήστους χώρους, τί δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διαπραττομένην ἀσέβειαν;

Ἐν συνεχείᾳ μᾶς κατηγορεῖται δι' ἔλλειψιν ρεαλισμοῦ. Καὶ σᾶς ἐρωτῶμεν: Χωρεῖ ρεαλισμὸς ὅταν παραβαίνεται καταφόρως ὁ Θεῖος Νόμος; Ἀγνοεῖται μήπως ὅτι ὁ Θεῖος Νόμος εἶναι ἡ πυξὶς τοῦ Χριστιανικοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ κατευθυνθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸν προορισμόν του πρέπει νὰ συμβουλεύεται τὴν πυξίδα του; Εἶναι ποτὲ δυνατὸν πλοίαρχος ἔχων σῶας τὰς φρένας του καὶ κατέχων τὴν ἐπιστήμην του νὰ μὴ συμβουλεύεται τὴν πυξίδα; Μήπως ὅμως ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ ἀσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὅσον καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἀτρων, ἱπποδρομιῶν, κινηματογράφων, ἀθλοπαιδιῶν κ.λ.π. παιγνιδίων, ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὸν Θεῖον Νόμον; Καίτοι ἄγνοια Νόμου δὲν συγχωρεῖται καὶ εἰς τὸ πλέον ἀστοιχείωτον λὸ περισσότερον εἰς μορφωμένους διανοούμενον ὡς ὑμεῖς, θὰ ἠσκοῦμεν ἡμεῖς δύο τρεῖς ἐκ τῶν ἀρχῶν Κανόνων διὰ νὰ πεισθῆτε τόσον ἀφελῶς ὅσον καὶ ὅστις ἀμφιβάλλει.

1) Κανὼν 73ος τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Δείξαντος ἡμῖν τὸ Σωτήριον σημεῖον, σπουδὴν ἡμᾶς τιθέναι χρή, Τοῦ τὴν μὴν τὴν ἀξίαν ἀποδιδόναι τῇ δι' αὐτοῦ σεσώσμεθα τοῦ Παλαιοῦ παραπτώματος. Ὅθεν καὶ νῦν, καὶ λόγῳ καὶ σεσθήσει τὴν προσκύνησιν αὐτῇ ἀναμοντες, Τοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Σταυροῦ τύπους ὑπό τινων κατασκευαζομένους ἐξαφανίζεσθαι. Τοὺς οὖν ἐπὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ ἐδάφους κατασκευάζοντας ὁρίζομεν ἀφορίζεσθαι.

2) Κανὼν 66ος τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁμιλῶν διὰ τὴν διαφυλάσσιον ἑβδομάδα ἡ ὁποία παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ λογίζεται ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λέγει οὖν τοῖς ἁμαρτάνουσι «Μηδαμῶς ὁν τοῖς προτεταγμένοις ἡμέραις ἱπποδρόμια ἢ ἔτερα δεικνύμενα Θέα ἐπιτελήσθω».

3) Κανὼν 17ος τῆς ἐν Καρθαγένῃ τοπικῆς Συνόδου ἔχων κύριον τὸν Οἰκουμενικόν. Ἀναγιγνώσκωμεν εἰς τὴν Ἁγίαν τεσσαρακοστὴν αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὅν τρόπον δὲ τῶν Ἱερωμένων οἱ υἱοί, καὶ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ παντοτινῶς διδάσκονται νὰ μὴ πλησιάζουν τὰ ἀτρα ὅπου πολλὰ ἀσεμνα πράττονται γίνονται, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐκφηνεῖται καὶ ὑβρίζεται ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους καὶ ἀσεβεῖς. Ὁ Παρὸν Κανὼν δὲν ἀφορᾷ μόνον διὰ τὰς Κυριακὰς ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας ἀπαγορεύει νὰ γαίνομεν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὰ θέατρα κ.λ.π.

4) Κανὼν 70ος τῆς ἰδίας ἁγίας καὶ Πατέρω Συνόδου. Διὰ τοῦ παρόντος Κανόνος ἡ Σύνοδος ζητεῖ ὅπως διὰ τὴν ἀσιλικῆς προστασίας ἀπαγορευθῇ νὰ γίνωνται τρεξίματα ἀλόγων ἢ διάφορα ἄλλα παιγνίδια εἰς τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, μάλιστα δὲ εἰς τὴν διακαινήσιμον ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα κ.λ.π.

Φειδώμεθα χώρου καὶ χρόνου καὶ νὰ ἀναφέρωμεν ὅλους τοὺς Ἱεροκανόνας καὶ τὰ Πατερικὰ ἀποφθέγματα πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀπόψεών μας.

Καὶ τώρα ἐκπληττώμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν σειράν μας, πῶς θεωρεῖτε ἐκκλησιαστικὴν τὴν πρότασίν μας διὰ τὴν ἀπαγορεύσιν τοῦ Θείου Νόμου;

Σχετικῶς μὲ τὴν σύστασίν σας νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἑβδομάδος τῶν 5 ἡμερῶν σᾶς παραπέμπομεν καὶ πάλιν εἰς τὸν Θεῖον Νόμον ὅστις ὁρίζει «ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου» κλπ. Δευτερόμιον κεφ. 5ον — 13.

Ὅσον διὰ τὴν νοσηρότητα τῆς ἡμέρας ἐὰν διαπιστώνεται εἰς τὰς σέλιδας μας δὲν σᾶς παρεξηγοῦμε, διὸ καὶ θὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὴν ἀπάντησιν λὰ ὁ Μέγας Ἀντώνιος διὰ τοῦ κατωτέρω Προφητικοῦ Λογίου του. Ἀλλοιῶν ὁ "Αγιος Πατήρ. «Ἔρχεται καιρὸς ἵνα οἱ ἄνθρωποι μανῶσι. καὶ ἐὰν ἴδωσί τινα μὴ μαινόμενον, ἐπιτιθέασι αὐτῷ λέγοντες ὅτι μαινόμενος ἐστὶν ὅτι οὐ κεχρῆται τοῖς παρ' αὐτοῖς».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΓΔΟΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ΣΧΟΛΗ ΣΟΦΕΡ
Κολοκοτώνη 34 (Γκαρί
Τηλέφωνον 23-45 Πάτρ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΨΥΧΗΣ
ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΗΡΧΙΣΕ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΓΟΡΑ ΣΠΙΤΙΩΝ

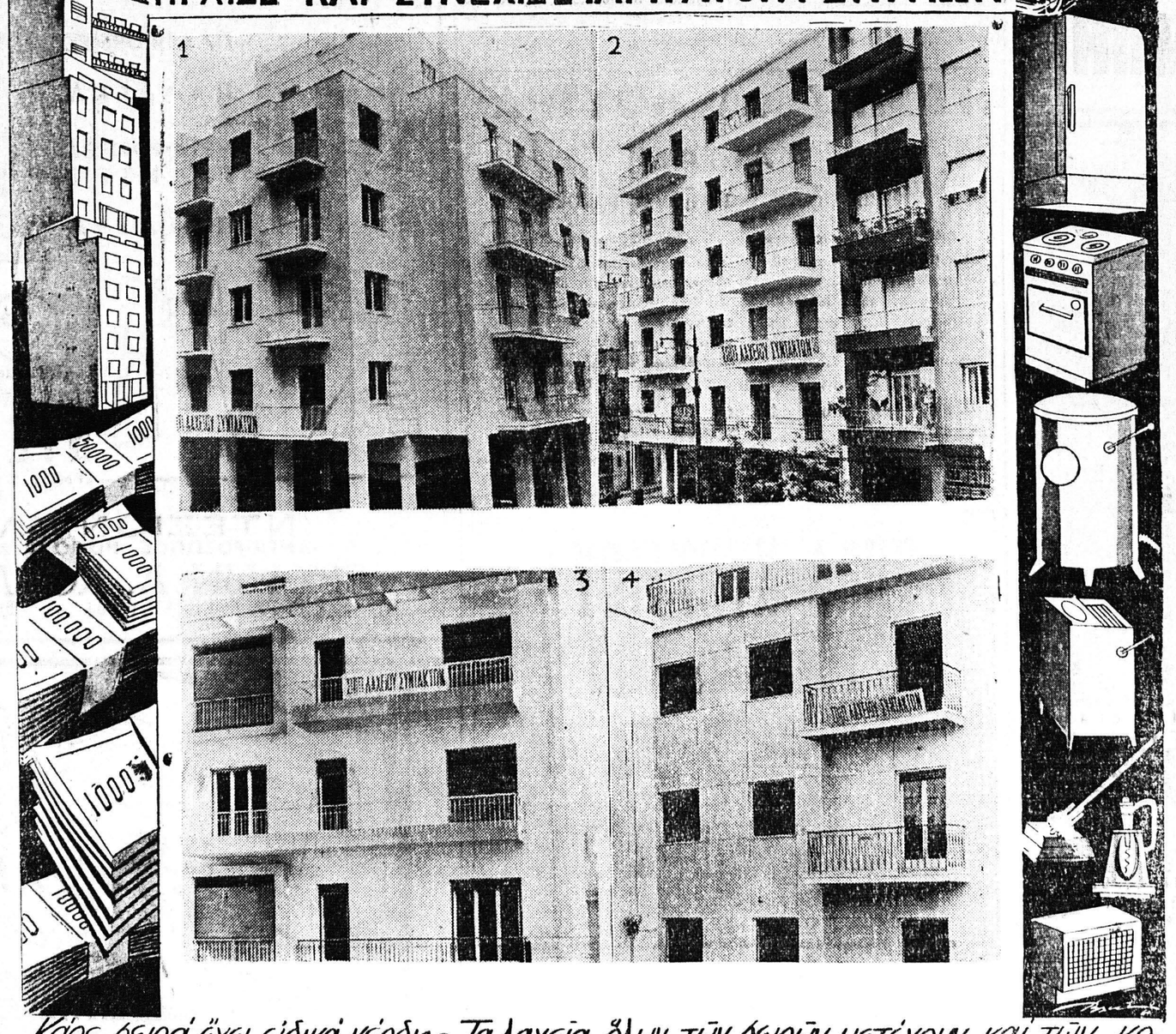

Κάθε θειρά ἔχει εἰδικά κέρδη • Τὰ λαχεῖα ὅλων τῶν θειρῶν μετέχουν καὶ τῶν κολοσσιαίων γενικῶν κερδῶν εἰς ΣΠΙΤΙΑ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ - ΜΕΤΡΗΤΑ
• Ἀγοράσατε λαχεῖα ἀπ' ὅλες τὶς θειρὲς διότι ἐξαντλοῦνται

Νο 1. Διαμέρισμα τοῦ 1ου ὀρόφου τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Λυκαβηττοῦ 12 καὶ Σόλωνος πολυκατοικίας. Περιλαμβάνει: Χώλ, 4 κύρια δωμάτια, δωμάτιον ὑπηρεσίας, λουτρὸν πλῆρες, μαγειρεῖον, δεύτερον Γουῶτερ Κλόζ. Ἐξυπηρετεῖται μὲ δύο ἀσανσέρ, κεντρικὴν θέρμανσιν, θερμὸν ὕδωρ δι' ἠλεκτρικοῦ θερμοσίφωνος, ἐσωτερικὸν τηλέφωνο, ἐσωτερικὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου, 3 ἐρμάρια καὶ 1 πατάρι.